

Glifada». «Ἐστοντας καὶ νὰ δείξη τὸ παρὸν γράμμα, ἔτzi τοῦ λέμεν νὰ δείξη τὸ καθολικὸ | καὶ ὅποτεs τὸ δείξη νὰ ||τοῦ|| ἐλευθερώνουν πάλε τὸ πρᾶγμα ὡs καθὼ λέγει καὶ ἦτον. | καὶ ἐγὼ Χρουσῆs ἔγραψα».

123

(το ἴδιο κείμενο με το 122)

Αντώνης Ταπούσος, ακροστιχάρης της αφεντίας

Ελευθερία από μισιάρικο παντοτινό

1552, 20 Νοεμβρίου

Κόπια

ια'

†Εἰs δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, 1552, ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 20, εἰs τοποδέσι(ον) χωρί(ον) ὀνόματι | Χαλκὶ εἰs τὸ σπίτι ἐμοῦ τοῦ κάτω γεγραμμένου ἀκροστιχάρη ἐκεῖ πρεζέντες τῶν κάτω γε | γραμμένων μαρτύρων ὁμολογᾷ ὁ κυρ(οῦ) Λιανὸς Φουστιέρης ὅτι πὼs εἶχεν ἔχει χωράφια | ἀπὸ γονικόν του εἰs τοποδέσιον εἰs τὴν Ἀγίαν Παρασκευὴν στὸ Κορίμπι σύμπλιο εἰs τὴν | Βλυχάδα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ Συριγᾶτα καὶ πάγει τὴ στράτα στράτα νὰ πάγη εἰs τοῦ Στε | φάνου τοῦ Ντακουτροῦ νὰ πάγη πρὸs τὴ μερι(ὰν) τοῦ γυαλοῦ σύμπλιον τοῦ Πέρου τζῆ χήρας μαζὶ μὲ | τὸ χωράφι ὁποῦ ἐποσσεντέρισε ὁ Νικηφόρος τοῦ Περβολάρη καὶ θέλω καὶ δώνω τα | τοῦ κυρ(οῦ) Γεώργη Βασάλου καὶ τοῦ κυρ(οῦ) Μιχάλη Μπιτζᾶ καὶ τοῦ κυρ(οῦ) Γεώργη Μπασταρδόπουλου | καὶ ὁμολογᾷ ὁ ἄν<ω>θεν κὺρ Λιανὸς ὁ Φουστιέρης πὼs τὰ εἶχεν καὶ ὁ κὺρ Γεώργης Βασάλος παντικι | ασμένα ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν κὺρ Λιανοῦ τὴν θεῖαν ὀνόματι Μαρία τοῦ Τζουγανόπουλου καὶ τώρα θέλει | καὶ ὁ κὺρ Λιανὸς κατὰ πὼs τὰ εἶχε τῆs ἐξουσίας του ὡs φαίνεται καὶ θέλει μὲ θέλημα καὶ ὄρεξίν | του καλὴ καὶ λευτερώνει τα ὀλότενα τὰ χωράφια ὅλα ἀπ' ὅ,τι γράφου οἱ κομφίνες τοῦ κυροῦ | Γεώργη Βασάλου καὶ τῶν κουντουβερνάρων του τῶν ἄνωθεν γε- γραμμένων νὰ τὰ ἔχουν ἐλεύτερα | πάντῃ ἐλεύτερα πουλήσουν χαρίσουν πουρκίσουν νὰ τὰ κάμουν ὡs βούλουνται ὡs | πρᾶμα ὁποῦ ἐλευθερώνω ἐγὼ ὁ Λιανὸς ὁ ἄνωθεν) μὲ ὄρεξή μου καλὴ νὰ τὰ ἔχουν | αἰῶν(ος) αἰῶνος καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν λεγομένων πραιμάτων εἶναι πέρπυρα 18 καὶ χαράτzi ἄ(σπρο) ἀνάμισυ ἀργυρὸν τὰ ὁποῖα στάμενα κράζεται πληρω- μένος | καὶ σατζιφάδος ὁ λεγόμενος κὺρ Λιανὸς ὡs ἓνα τορνέσι καὶ διὰ πλέο φέρμο τῆs | παρούσης γραφῆs βάνου καὶ ἀλληλογία εἰs τὴν μέσην τοs ὁ ποὺ ἀλληλογήσει νὰ πλε | ρώνῃ τῆs ἀφεντίας πέρπυρα 15 τὰ ἥμισυ τῆs ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ | ποὺ ποιήσει τὴν παροῦσα γραφὴ πληρωθῇ καὶ μὴν πληρωθῇ ἡ παροῦσα γραφὴ νὰ εἶναι | βέβαια καὶ ἀχάλαστος

ατὰ τὸ παρὸν παρακαλοῦν ἐντίμους καὶ ἀξιοπίστους μάρ | τυρες μα-
 τρο-Νικόλαος Καλαβρὸς καὶ κὺρ Παλιτράς Βλάσης μάρτυρες.
 Ἐγὼ Ἀντώνης Ταπουσὸς καὶ ἀκροστιχάρης τῆς ἀφεντίας γράφω.
 Ἐμετατέθη τὸ παρ(ὸν) διὰ χειρ(ὸς) κάμου Μακαρί(ου) ἱερομονάχ(ου)
 ὡρεπισκόπου | Ἀξίας καθὼς τὸ ἥβρα γραμμένο ἀπὸ λόγ(ον) εἰς λόγον
 εἰς ἀσφάλειαν καὶ | φόβον Θεοῦ), στὰς 1689, Σεπτεβρίου 21.

124

Πέτρος της Αγίας Ψυχής, νοτάριος

Συμβιβαστική λύση διαφοράς

1554, 18 Νοεμβρίου

[...] Χριστοῦ [ἀμὴν] αφνδ', μηνὶ Νοεβρίου ιη', στὸ Μέσα Κάστρο τῆς
 Ἀξίας | [...] εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εὕρισκόμενος ἐκεῖ κατὰ παρρησί(ας)
 ὁ εὐγεν[ῆς] μισερ Γιά | κουμος Τεστὲς ἐκεῖ δοσμένον καὶ τὸ θέλημα τῆς
 ἀρχόντι | σσας του, τῆς ἀρχόντισσας Μαρκέτας γροικώντας ἀπάνων εἰς
 ἓνα κομμάτι ἀπλάγι περιβολιασ | μένον ὅπου ἔδωκε τοῦ κὺρ Ρωμανοῦ
 Μακλοβέρα τὸ ὅποιον πρᾶγμα | <εἶ> ναι εἰς τὶς Ἐγγαρὲς στὸ Λιόπετρο
 ὡς καθὼς φαίνεται μὲ τὴν γραφὴ | πὺν τοῦ ἔκαμε ὁ μισερ Γιάκουμος
 τοῦ ρηθέντος Ρωμανοῦ μὲ ἴδιόν του [χε] | ρι ο διὰ τὸ παρὸν πρᾶγμα καὶ
 ἔστοτας καὶ τὸ δώσει ὁ ρηθεὶς μισερ Γιάκουμος [τὸ] | παρὸν πρᾶγμα
 ὀνόματι Παλιὸ Περιβόλι καὶ καινούριον ὁ ρηθεὶς Ρωμανὸς ἐθέλησ[ε]
 | χωρὶς τὴν βουλὴ καὶ τὸ θέλημα τοῦ μισερ Γιάκουμου καὶ ἔπλωσεν
 καὶ ἐπῆρε καὶ | ἄλλους τόπους καὶ ἔβαλέ τις μέσα εἰς τὰ πράγματα
 καὶ ἔστοντας καὶ νὰ [κά] | μὴ ὁ Ρωμανὸς τῆς ὄρεξῆς του ἐθέλησεν ὁ
 μισερ Γιάκουμος καὶ ἐγύρευσεν τὰ | δικαιώματά του καὶ ἐπέσαν εἰς
 σὲ σι(ασ)μὸν καὶ οἱ δύο ἡγου ὁ μισερ Γιάκουμος | καὶ ὁ Ρωμανὸς καὶ
 ἐπῆραν τὶς ἀποκοπτάδες τῆς αὐθεντίας ἡγου τὸν εὐγενῆ | μισερ Γιαν-
 νούλη Τεληβόγια καὶ τὸν κὺρ Μᾶρκον Κάπα καὶ ἐπῆγαν καὶ εἶδαν τοὺς
 τό | πους ὅπου εἶχεν παρμένους ὁ ρηθεὶς Ρωμανὸς καὶ ἐκάμα νὰ δώσῃ ὁ
 Ρωμανὸς τοῦ μι | σερ Γιάκουμου δουκάτα κορέντε α' καὶ νὰ ἔχη τις τό-
 πους ὅλους ἡγου ἀπὸ τὸ | περιβολάκι τὸ παλιὸν τοῦ Μουσῆ νὰ ἔρδῃ τοῦ
 Πυργιάδῃ νὰ ἔρδῃ στὴν στρά | τα τοῦ Ἀγίου Ἀρτ[ι]μίου νὰ ἔρδῃ στὴν
 στράτα νὰ ἔρδῃ στὴ σκάλα τοῦ Ἀγίου Ἀρτιμίου καὶ | ἀπὸ κεῖ νὰ πάγῃ
 στὸ Στρουπούλακκον νὰ ἔρδῃ στὸ ἀλωνάκι στὴν Πλάκα Ἰσθὴν Ὅμμοι νὰ
 φινιέρῃ στὴν Πλάκα στὴν Ξυλοκερατίαν ν' ἀκουπίσῃ στὸ [άλωνι] στὸ
 κατοῦνι τοῦ Παλιοῦ Περιβο | λίου καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὰ παραδί-
 δει ὁ ρηθεὶς μισερ Γιάκουμος τοῦ ρηθέντος | Ρωμανοῦ ὡς ἄνωθ(εν) τὰ
 λεγόμενα πράγματα ὀνπλιγάροντας ὁ ρηθεὶς κὺρ Ρω | μανὸς νὰ κάμῃ

